

λιεργουμένην ἔκτασιν, νὰ σταθεροποιηθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν 100 χιλιάδων τόνων ὅποτε αἱ ἐξαγωγαὶ τοῦ σημερινοῦ ἐπιπέδου τῶν 65 χιλ. τόνων θὰ ἔδει νὰ ἀνυψωθοῦν εἰς 75—80 000 τόνους ἢ αἱ σταφιδοκαλλιέργεια καταστῇ ἀποδοτικὴ καὶ οὐχὶ παθητικὴ διὰ τὴν καθόλου Οἰκονομίαν τῆς Χώρας, ἡ ἀκολουθουμένη σήμερον σταφιδικὴ πολιτικὴ δέον νὰ ἀναθεωρηθῇ κατὰ βάσιν.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐξαγωγῶν κορινθιακῆς σταφίδος μέχρι τοῦ προαναφερθέντος ὕψους, μόνον διὰ τῆς ἐπανακτῆσεως τοῦ ἀπωλεσθέντος ἀπὸ ἡμέτερα σφάλματα, ἐδάφους εἰς ὠρισμένας ἀγορὰς καὶ τῆς διανοξέως νέων τοιούτων θὰ καταστῇ πραγματικότητα.

Τοιοῦτον ὅμως ἐπιτεύγμα ὑπὸ τὰς σημερινὰς διεθνεῖς συνθήκας ἐμπορίας, τοῦ εἰδους, κείται πέραν τῶν δυνατοτήτων τοῦ ἐλευθέρου Ἐμπορίου, ἔτι δὲ περισσότερο τοῦ ἑλληνικοῦ τοιούτου.

Οἱ λόγοι εἶναι γνωστοὶ εἰς τοὺς παροικοῦντας τὴν Ἱερωσαλήμ.

Ἡ Γερμανικὴ ἀγορά, ἡ δευτέρα Εὐρωπαϊκὴ τοιαύτη, ἔχει πρακτικῶς ἀπωλεσθῇ διὰ τὴν Κορινθ. σταφίδα. Ἐναντι 12—15.000 τόνων, οὓς ἀπερροῖα προπολεμικῶς, προμηθεύεται σήμερον μόλις 3.000 τόνους ἑτησίως. Αἰτία; ἡ κακὴ ποιότης καὶ ἡ ἀστάθεια τῶν τιμῶν.

Αἱ Σκανδιναυικαὶ χώραι, ἀξιόλογοι καταναλωτρίαι σταφίδων, παραμελοῦνται ἔξ αἰτίας τῆς ἀδυναμίας ἢ ἀδιαφορίας τοῦ «ἐλευθέρου» ἔμπορίου νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς προτιμήσεις του περὶ προμηθείας σταφίδων συσκευασμένων εἰς μικρὰ συσκευασίαν πρὸς ἄμεσον παντοπωλείακην διάθεσιν εἰς τὴν καταναλώσιν.

Αἱ Χῶραι τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ αὐξάνουν συνεχῶς τὰς εἰσαγωγὰς τῶν εἰς σταφίδας ἐκτὸς Κορινθιακῆς. Ἐὰν ἡ ὑστέρησις τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος ὀφείλεται εἰς τὰς ἰδιωτύπους συνθήκας ἔμπορίου μετὰ τῶν ἐν λόγω χωρῶν ἢ τὴν ἀρνήσιν τῶν Ἑλλήνων ἐξαγωγῶν νὰ ἐγγυηθῶσιν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν συμφωνῶν πρὸς τοὺς τιθεμένους ὑπὸ τῶν Προμηθευτῶν ποιοτικὸς καὶ λοιποὺς ὁρους, τοῦτο δὲν συνιστᾷ δικαιολογίαν παραιτήσεώς μας ἀπὸ τῆν ἐκμετάλλευσιν τῶν προσφερομένων δυνατοτήτων.

Ἡ ἄρσις ἀπασῶν τῶν προμηθευσιῶν ἀδυναμία εἶναι δυνατὴ, καὶ ἡ ἐπίτευξις θεθέντων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν πραγματοποιήσιμος, ἔαν ἀγνοηθοῦν τὰ μικροσυμφέροντα τῶν μικρεμπόρων,

μεσιτῶν καὶ ἐνίων, ἐλαχίστων εὐτυχῶς σήμερον, ἐξαγωγῶν, τῶν τελευταίων μάλιστα εἶναι μᾶλλον ἡθικὰ παρὰ ὀλιγά κατόπιν τῆς ἐπικρατοῦσης ἀναρχίας.

Ἡ λύσις εἶναι καὶ ἀπλὴ καὶ Οἰκονομικὴ: **ΕΝΙΑΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ.** Δι' αὐτῆς θὰ ἐξασφαλισῶνται ἀπασαὶ αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐξαγωγῶν. Τοῦτέστιν: Προγραμματισμέναι ἐξαγωγαί. Σταθεραὶ καὶ ἡγγυημέναι εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ τιμαί. Εὐχερὴς καὶ ἄμεσος ἀντίδρασις εἰς ἐκδηλωθησόμενον συναγνισμὸν ἐκ μέρους ἐτέρας Χώρας. Ἀμεμπτος Ποιότης καὶ συσκευασία τοῦ ἐξαγομένου καρποῦ. Ἴσοι ὅροι ἐργασίας δι' ἅπαντας τοὺς σταφιδεξαγωγεῖς καὶ ἀμοιβὴ ἐκαστοῦ ἀναλόγως τῆς προσφερομένης ὑφ' ἐκαστοῦ ὑπηρεσίας. Τεκμήρια καὶ ποσοτώσεις στηριζόμενα εἰς ἐπιτεύγματα τοῦ παρελθόντος, διὰ τῶν γνωστῶν εἰς ὅλους μεθόδων, ἀπαράδεκτα.

Ἄς μὴ λησμονώμεν ὅτι ἡ σταφιδοκαλλιέργεια διὰ τὴν πτωχὴν Χώραν μας ἀποτελεῖ παράγοντα κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς σταθερότητος ὑψίστης σημασίας. Διότι ἐξασφαλίζει ἐργατικὴν ἀπασχόλησιν, κατὰ συνέπειαν ὑψηλὸν ἀκαθάριστον εἰσόδημα εἰς τὸν, κατὰ νόνα, αὐτοκαλλιερῆγτὴν καὶ ἐνισχυεῖ μὲ πολὺτιμον συναλλαγμα τὴν ἀναμικτὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν τῆς Χώρας μας.

Σημειωτέον ὅτι διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν 400 χιλιάδων περίπου στρεμμάτων Κορινθ. σταφιδαιμέλου ἀπορροφῶνται ἔξ (6) ἑκατομμύρια ἡμερομισθίων, ἐνῶ ἑτέροι 170 χιλιάδες πραγματοποιοῦνται διὰ τὴν ἐμπορικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ προϊόντος.

Ἐπὶ ἀκαθάρστου ἀξίας τῆς παραχθείσης σταφίδος ἐσοδείας 1957 ἐκ δρχ. 515 ἑκατομμυρίων τὰ 307 ἀντιπροσπεύουν ἀμοιβὰς διὰ προσφερθεῖσαν ἐργασίαν, ἥτις κατὰ τὸ πλεῖστον, γίνεται ὑπὸ τῶν ἰδίων σταφιδοπαραγωγῶν.

Δεδομένου δὲ ὅτι αἱ σταφιδοκαλλιεργητικαὶ οἰκογένειαι ἀνέρχονται εἰς 45.000 τὸ μέσον εἰσόδημα δι' ἑκάστην κομίνεταί μετὰξὺ 11—12.000 ἑτησίως, ποσὸν οὐχὶ ἀμελητέον ὑπὸ τὰς ὑφιστάμενας οἰκονομικὰς συνθήκας τοῦ ἀγροτικοῦ μας πληθυσμοῦ.

Παραμένει, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀδιαφιλονεικητὸν τὸ γεγονός ὅτι ἡ οἰκονομικὴ καὶ κατὰ προέκτασιν, ἡ Κοινωνικὴ τοιαύτη, τῶν σταφιδοφόρων περιοχῶν, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εὐδοκίμησής τοῦ ἐν λόγῳ προϊόντος.